

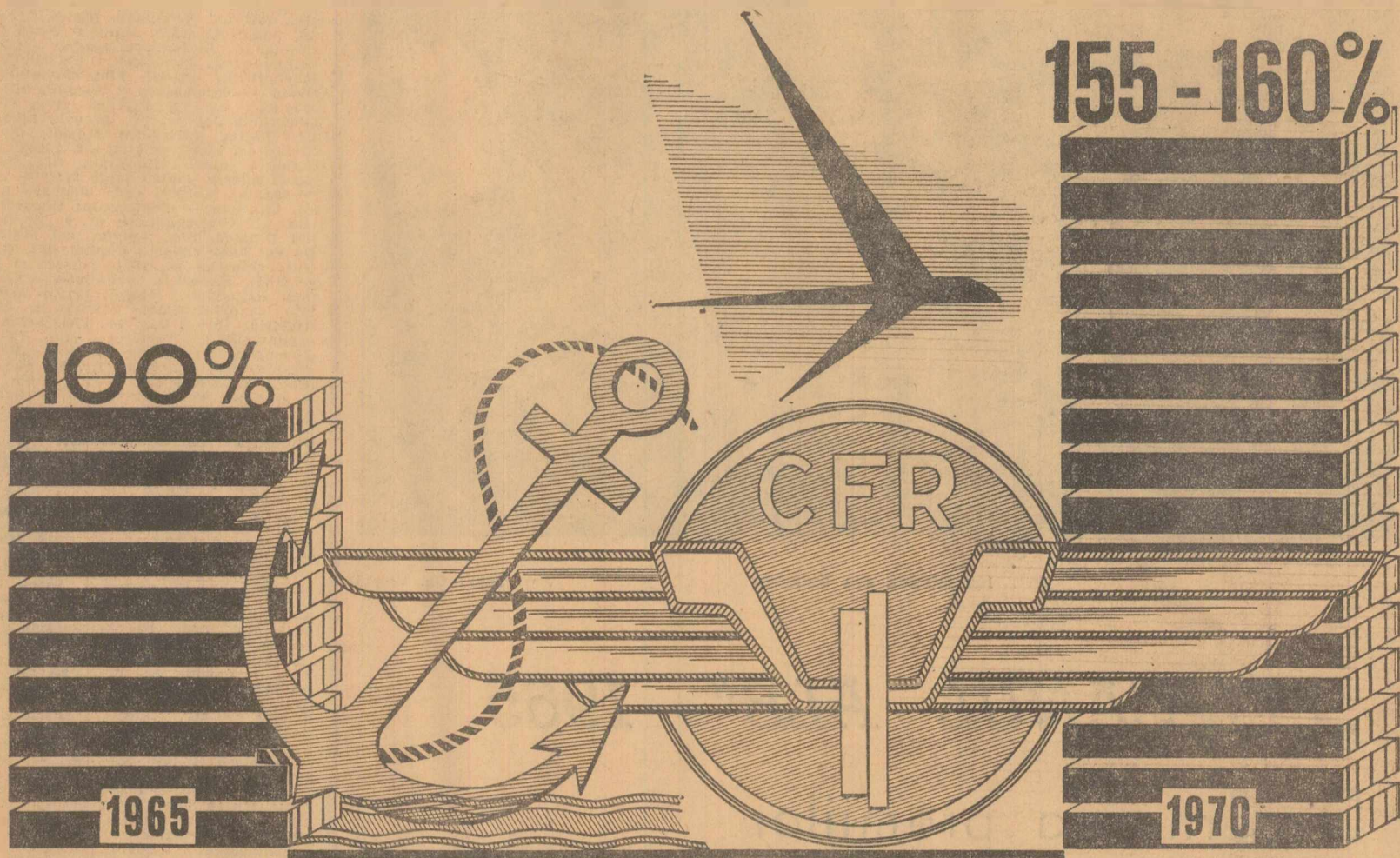
Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIV Nr. 6663

Luni 28 iunie 1965

4 PAGINI — 30 BANI

TRANSPORTUL ȘI TELECOMUNICAȚIILE ÎN RITM CU DEZVOLTAREA ÎNTREGII ECONOMII

În ansamblul măsurilor elaborate de partid pentru dezvoltarea multilaterală, pe o linie mereu ascendentă, a economiei naționale, transporturile și telecomunicațiile ocupă un loc deosebit de important. Dezvoltarea pe care o va cunoaște această ramură a economiei în următorii cinci ani este reliefată puternic în proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului, supus spre dezbateri întregului popor: volum total al transporturilor de mărfuri cu mijloace de deservire generală va crește în 1970 cu 55—60 la sută față de 1965.

Continuă creșterea producției industriale și agricole, ridicarea economică a tuturor regiunilor, intensificarea schimbului între oraș și sat, largirea relațiilor comerciale cu alte țări, presupunând o permanentă sporire a activității de transporturi și telecomunicații.

Anii planului șesenal au constituit o perioadă de rodnică realizări ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din această ramură economică. Volumul total al mărfurilor transportate cu mijloace de folosință publică a fost realizat cu mult înainte de termen: în 1964 s-au transportat de 2,4 ori mai multe produse și mărfuri decât în 1959. În perioada planului de șase ani, partidul și guvernul s-au preocupat stăruitor de întărirea și modernizarea bazei materiale a transporturilor și telecomunicațiilor. Deosebit de îmbucurător este faptul că aportul industriei noastre constructoare de mașini la înzestrarea acestei ramuri cu mijloace de transport și de telecomunicații a crescut an de an. Dacă în 1961 ponderea traficului efectuat cu locomotive Diesel-electrice a reprezentat doar 1 la sută din totalul traficului realizat, ea atinge în acest an 40—50 la sută. Potrivit prevederilor proiectului de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului, modernizarea transportului feroviar va fi continuată în ritm susținut: se va extinde introducerea locomotivelor Diesel-electrice și electrice încă la sfârșitul anului 1970 aproape 80 la sută din transportul de călători și de mărfuri să fie efectuat cu aceste moderne mijloace de tracțiune: se va termina electrificarea liniei duble București-Brașov și se va electrifica linia Craiova-Caransebeș-Clinic. Creșterea numărului locomotivelor Diesel-electrice ridică problema asigurării capacităților necesare întreținerii și reparării lor. Studiile întocmite de ministerul nostru arată că întreținerea acestora poate fi efectuată în atelierele proprii, fără a fi necesare noi investiții, iar reparațiile generale și capitale — în atelierele Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

În perioada 1960—1965, ceea ce s-a realizat a fost înzestrată cu un important număr de vagoane moderne de călători, cu 80 de locuri fiecare. Considerăm că în viitorul cincinal este necesar să acordăm o atenție deosebită largirii și modernizării parcului de vagoane acoperite și carterne, precum și vagoanelor de călători care oferă un înalt grad de confort.

DUMITRU SIMULESCU ministrul transporturilor și telecomunicațiilor

Măsurile luate pentru centralizarea electrodinamică a stațiilor și introducerea blocului automat de linie și-au dovedit pe deplin eficiența în exploatarea căilor ferate. Aceste mijloace moderne contribuie la mărirea siguranței de circulație, creșterea capacității de tranzit și a vitezei trenurilor.

Datorită posibilității de a pătrunde în toate locurile și vitezei lor comerciale mai mari, mijloacele auto sint utilizate tot mai mult în transportul mărfurilor și al populației. Ministerul nostru a acordat o atenție deosebită creșterii continue a ponderii mărfurilor transportate cu mijloace auto. În prezent, sectorul auto transportă o cantitate de mărfuri mai mare decât cea realizată pe calea ferată. În următorii cinci ani va spori ponderea autovehiculelor grele de 8—10 tone: produsele transportate cu mijloace auto vor reprezenta în 1970 circa 60 la sută din volumul total.

Dezvoltarea transporturilor auto, buna funcționare a autocamioanelor și autobuzelor depind într-o măsură însemnată de starea rețelei de drumuri. Pornind de la faptul că drumurile modernizate asigură creșterea capacității de transport a parcului auto, statul a alocat în acest scop fonduri importante: în anii șesenalului, rețeaua de drumuri naționale modernizate a crescut cu circa 50 la sută față de 1959. Continuând această acțiune, partidul a prevăzut în proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea sarcina modernizării a 3.000 km de drumuri cu trafic intens. La sfârșitul anului 1970 rețeaua de drumuri naționale va fi în cea mai mare parte modernizată. Aceasta pune în fața noastră cerințe sporite, îndeosebi în ce privește mai buna organizare a sarcinilor, folosirea cât mai judicioasă a fondurilor de investiții.

Sarcini importante și pe deplin realizabile sint prevăzute în viitorul plan cincinal pentru dezvoltarea transporturilor navale și aeriene.

(Continuare în pag. a III-a)

Închiderea Festivalului filmului de la Mamaia

Duminică seara, Teatrul de vară din Mamaia a avut loc festivitatea de închidere a celui de-al II-lea Festival al filmului românesc, care s-a desfășurat între 20—27 iunie.

Sub emblema Pelicanului alb au fost prezentate în competiție 7 filme artistice, dintre care 4 în premieră, și 24 de scurt metraj: documentare, de știință popularizată, experimentale, reportaje și de desen animat, selecționate din întreaga producție din ultimul an a studiourilor bucușene.

Pe ecranul Festivalului filmului de la Mamaia, ca și în stelele de pe litoral și în alte localități, au fost organizate 35 de spectacole cu filmele prezentate, vizionate de circa 40.000 de spectatori.

Președintele juriului, regizorul Horea Popescu, a dat citire listei premiilor decernate și a înmănat diplomele și medaliile laureatilor festivalului.

In pag. a II-a: lista premiilor

"UN PĂMÎNT FRĂMÎNTAT ȘI TRAGIC"

1. Orașul liniștii ciudate

Portugalia este o țară coplesită de cer și ocean. De pe acele de diamant ale munților Estramadura sau de pe panțele sâmbre, de plumb, ale masivului Mamede, pământul cade înspre Atlantic într-o plutare de coline și văi, înfășurând o estradă dulce, calcinată pînă la roșul aramei, de soarele sudic. Simți că pământul de jos e roșu și fierbe. Mărmole înălțimii par munți de la nord și oceanul care se boltește pe emisferă. Între ele, cerul. Un cer irizat, malencolic, generos. În sună în ureche turburătoare „fados”, acele române cu miros amar de algă marină și cu legănare de doină. Cucerit de farmecul Portugaliei, Unamuno se întreba, prevenindu-ne: „Ce are, oare, această țară, ca fața surzitoare și tandră și cu adincul frământat și tragic?” (Unamuno: „Por Trazas

de Portugal y de España”). Scrutăm de sus, din avion, prima față a Portugaliei și o găsim congestionată de soare, cu tot singele adunat în obrajii de piatră, ca în poezia lui Guerra Junqueiro, acel mare ropate ici-colo de cipriși negri și de stejari de plută. Din când în când, în pete discontinue, verdele strălucitor al livezilor de măslini și portocali.

E vremea secerășului. Presimt spinările încovomante, „revolucionario inflamado”, care a cîntat emochinul, lacrimile și rîmile acestui pămînt: „Pămînt arid pe care necumcat „Il sugere soarele și-l mușcă stîncă... Pe arămiul scoartei, stîncă și bolovanul par flori minerale. Imense frunze palmate par lacurile cuprile. Lanzi de grâu și seacă par dreptunghiuri metalice pe coastele abrupte, înje-

late acolo, jos, după reflexele de oțel ale secerii, iar recolta o aprecez după cirezile sărace de snopi, adunate la marginea ogoarelor mici, lingă gardurile de piatră. Ici și colo, castele cu ziduri ce se confundă cu stîncăria; ici și colo singuraticii mori de vînt, ca în Pays-Bas. Aș vrea să cunosc fața omului care asudă joș pe ogoarele de piatră și în livezi. Cum este el?

REPORTAJ DIN PORTUGALIA de PAUL ANGHEL

Flori, turiști și militari

După drumul aerian peste pămînturile bolognoase și roșii, Lisabona ni se pare într-adevăr o grădină leerică suspendată deasupra oceanului. Tașul, marea rîu pe care e așezat orașul, pare o prelungire a Atlanticului, deși aplecîndu-se și tulburîndu-se înfîlăse cu apele oceanice abia departe, dincolo de orizont. Pe ele și-a tăiat drum Vasco da Gama și toți ceilalți îndrăzneți descoperitori de lumi... Văzută de pe apă, capitala cade cu „avenidele” ei în cascade, de pe mai multe coline, spre marea rîu. O încercuiesc autostrade — spre Estoril, pe sub vechiul apeduct, ele se întrec pe cîteva etaje — o scaldă soarele și neonul.

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN REGIUNEA GALAȚI Adunări de dezbateri a proiectelor de Directive

Simbătă după-amiază, în hala secției mecanică-montaj a Șantierului naval din Galați, a avut loc o adunare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din principalele întreprinderi ale orașului, consacrată dezbaterii proiectelor de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului. Au participat peste 1500 de constructori de nave, laminatoriști, strungari, forjori, lăcătuși de la Șantierul naval, Uzina mecanică, Laminorul de tablă subțire și Direcția regională a navigației civile. La adunare a luat parte tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, precum și Constantin Dăscălescu, prim-secretar al comitetului regional de partid, și alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Participanții la discuții au dezbătut proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R., exprimîndu-și aprobarea entuziastă și așteptarea lor deplină față de mărșăl program de continuare dezvoltare a economiei și culturii noastre socialiste. Au luat cuvîntul, printre alții, inginerul GELU KAHU, director tehnic, ANTON SAN-

DU, sudor, și maistrul MIHAI IONETE, de la Șantierul naval, ȘTEFAN PINZARU, inginer, și laminatoristul NEAGU COMAN de la Laminorul de tablă subțire, strungarul MIHAI BUTUC și forjorul CONSTANTIN HAGIU de la Uzina mecanică. Vorbitorii s-au oprit în importanța dată în proiectul de Directive menținerii unui ritm ridicat de dezvoltare a economiei naționale, subliniind că aceasta reflectă caracterul profund științific al politicii partidului nostru, bazată pe aplicarea creatorie a condițiilor noastre a înnoțirii marxist-leniniste. Vorbitorii s-au oprit în deosebit asupra sarcinilor deosebite care revin oamenilor muncii din industrie în vederea ridicării nivelului tehnic și calitativ al producției și au scos în evidență condițiile, posibilitățile concrete existente în întreprinderile din orașul Galați pentru perfecționarea continuă a proceselor de fabricație, îmbunătățirea calității produselor, sporirea productivității muncii. Ei au înfățișat experiența acumulată de colectivele în care muncesc, s-au oprit asupra unor lipsuri și au făcut propuneri pentru îmbunătățirea activității economice.

Primit cu puternice și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Apostol.

Simbătă dimineața, tovarășul Gheorghe Apostol, însoțit de tov. Constantin Dăscălescu, prim-secretar al comitetului regional de partid, și-a continuat vizita în regiunea Galați. Oaspetele s-a oprit mai întîi la Combinatul de celuloză și hîrtie Brăila. Aici s-a întreținut cu constructorii care execută lucrările din cadrul etapei a doua de dezvoltare a combinatului. În continuare, au fost vizitate Combinatul de fibre artificiale și Combinatul de industrializare a lemnului din aceeași localitate.

Duminică dimineața, tovarășul Gheorghe Apostol a participat la adunarea de dezbateri a proiectelor de Directive de producție din comuna Rușeu, raionul Făurei. În sala cîminului cultural de aici erau prezenți peste 600 de tărani cooperatori, mecanicizatori și specialiști din localitate și din comunele învecinate — Jugușanu, Ciocile, Ulmu, Largu, Lunca, Bălteni și C. A. Rosetti.

Au luat cuvîntul printre alții inginerul agronom BĂNICĂ ENCUȚU, președintele cooperativei agricole de producție Rușeu, DUMITRU MI-

HAI, brigadier la cooperativă agricolă de producție Ciocile, TOMA NEAGU, secretarul organizației de bază de la cooperativa agricolă de producție Largu, inginerul zootehnic CONSTANTIN COVALIU, directorul stațiunii experimentale zootehnice Rușeu, BARBU PAUL, președintele cooperativei agricole de producție Lunca, ION MUREA, inginer mecanic la S.M.T. Rușeu.

Primit cu vii aplauze de către cei prezenți, a luat cuvîntul tovarășul Gh. Apostol.

Încheierea adunării, s-a dat citire unei telegrame adresate Comitetului Central al partidului, prin care participanții și-au exprimat adevăratele lor simțăminte față de politica înfăptuită de partidului, hotărîrea lor neamnată de a depune eforturi sporite pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru îndeplinirea prevederilor proiectelor de Directive.

După terminarea adunării, tovarășul Gheorghe Apostol a vizitat sectorul pentru creșterea vacilor de lapte al cooperativei agricole de producție Rușeu și lanurile de grâu ale cooperativei.

N. PANTIIE
C. PRISACARU

Cuvîntările tovarășului Gheorghe Apostol

După ce a transmis participanților la adunarea de la Șantierul naval din Galați salutul Comitetului Central al P.M.R., tovarășul Gheorghe Apostol a spus: Vă sînt cunoscute documentele care vor sta la baza lucrărilor celui de-al IV-lea Congres al partidului nostru. Și proiectele de Directive, și proiectul de Statut au fost și sint dezbătute în organizațiile de partid din toate orașele și satele țării noastre. Peste tot aceste documente au fost primite cu încredere deplină că vor asigura dezvoltarea vertiginosă a economiei și culturii țării; membri de partid, oameni ai muncii din țara noastră studiază cu viu interes aceste documente, fac propuneri concrete menite să contribuie la realizarea cu succes a programului elaborat de partid. Larga dezbateri a documentelor relevă democratismul real, profund, al societății noastre socialiste.

Subliniind că recenta conferință a organizației regionale de partid Galați a constituit o adevărată școală de educație politică, vorbitorul a spus că și la această întîlnire cei care au luat cuvîntul, dezbătînd temeinic proiectele de Directive, au dovedit un înalt simț de răspundere pentru marile sarcini pe care le avem de îndeplinit, o înaltă conștiință cetățenească și patriotică.

Referindu-se la sarcinile fundamentale ale proiectelor de Directive, tovarășul Gheorghe Apostol a spus în continuare: Avem o industrie în plin avînt și ne propunem să continuăm cu aceeași tenacitate politica de industrializare a țării. Fără o asemenea politică nu ar fi fost posibile realizările pe care le-am înregistrat pînă acum. Pentru dezvoltarea industriei se vor cheltui în următorii 5 ani 144 miliarde lei. Continuarea neabătută a industrializării socialiste a țării impune creșterea cu prioritate a producției mijloacelor de producție, largirea bazei de materii prime a industriei, îmbunătățirea necontenită a repartiției forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. În legătură cu aceste sarcini, în anii următori vor fi acordate investiții importante pentru a descoperi noi rezerve de mineruri de fier și de metale neferoase, de petrol și gaze naturale etc. Și în viitor partidul va acorda o atenție maximă repartiției judicioase a lucrărilor de investiții. Noile unități industriale, prevăzute în planul cincinal, vor fi amplasate, de regulă, în regiunile care sint relativ mai rămase în urmă din punct de vedere al dezvoltării industriei. Astfel va putea fi absorbită și forța de muncă devenită disponibilă prin extinderea mecanizării agriculturii.

Una dintre sarcinile de bază ale viitorului plan cincinal, a spus tovarășul Gheorghe Apostol, este îmbunătățirea calității produselor, ridicarea caracteristicilor tehnice și economice ale acestora, perfecționarea proceselor tehnologice. Dînd ca exemplu chiar Șantierul naval Galați, vorbitorul a relevat că aci se construiesc vase de 4500 tone și se vor construi cargouri miniere de 10.200/12.500 tîw, dotate cu tehnica avansată și că în construcția lor se urmărește atingerea nivelului pe care-l dețin țări cu tradiție în fabricarea de nave.

Calitatea producției devine un factor hotărîtor pentru dezvoltarea întregii economii, pentru creșterea nivelului de trai al poporului. Sarcini deosebit de importante stau în acest domeniu în fața întreprinderilor care produc pentru export, produsele acestora trebuind să fie fabricate la un nivel competitiv pe piața externă. Calitatea producției depinde, de-

sigur, de mașinile și utilajele cu care sint înzestrate întreprinderile noastre, de nivelul tehnicii de calitate dar și în cea mai mare măsură depinde de oamenii care pun în mișcare instalațiile și mașinile. Acum, cînd avem o tehnică înaintată, se pune cu acutitate problema creșterii nivelului de pregătire profesională a muncitorilor, maistrilor, tehnicienilor, inginerilor.

Trecînd în revistă succesele și relevînd sarcinile cercetării științifice, chemată să-și aducă din plin aportul la vasta operă de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, vorbitorul a subliniat necesitatea unei colaborări permanente, organice, între întreprinderi și oamenii de știință.

După ce a vorbit despre problemele dezvoltării agriculturii noastre socialiste în viitorul cincinal, tovarășul Gheorghe Apostol s-a oprit asupra prevederilor din proiectul de Directive privind ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Dezvoltarea industrială a țării nu este un scop în sine. Scopul principal pe care l-a urmărit și îl urmărește partidul nostru este ca, pe măsură ce se dezvoltă economia, să se asigure populației un nivel de trai cât mai înalt. Vorbitorul s-a referit apoi la măsurile luate de partid și guvern pentru continuarea stimulării materiale a oamenilor muncii din industrie și agricultură. Se prevede ca pînă în 1970 salariile reale să crească cu mai bine de 20 la sută. Îmbunătățirea nivelului de trai nu se realizează numai pe baza creșterii salariilor nominale. Se va acorda și de aci înainte atenție asistenței medicale a oamenilor muncii. Fonduri importante vor fi alocate pentru construirea de noi dispensare, policlinici, spitale. Se va dezvolta, de asemenea, capacitatea stațiunilor balneo-climaterice. De creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, partidul se va ocupa cu consecvență și în viitorul plan cincinal.

Oprindu-se apoi asupra unor aspecte ale politicii externe, vorbitorul a spus: Imperialismul caută pe toate căile să oprească mersul înainte al popoarelor, să frîneze avîntul mișcării de eliberare națională. Acțiunile militarismului american de intensificare a intervenției militare întreprinse de mai mulți ani în Vietnamul de sud, bombardarea Vietnamului de nord și condamnarea cu asprime a popoare, ca acțiuni care amenință pacea lumii. Mai mult ca oricînd este necesară mobilizarea tuturor forțelor democratice și progresiste din lume la luptă hotărîtă împotriva planurilor agresive ale cercurilor imperialiste internaționale. De forța unită a țărilor socialiste, de forța unită a tuturor forțelor păcii depinde împiedicarea unui nou război mondial.

În politica externă, a spus vorbitorul, țara noastră are o linie clară, înscrisă în Declarația Plenerii din aprilie 1964 a C.C. al P.M.R. Vom milita mai departe pentru aplicarea consecventă a acestei linii. Vom milita pentru întărirea continuă a prieteniei și colaborării cu țările socialiste și, totodată, vom continua să dezvoltăm relațiile cu toate țările, indiferent de orientarea lor socială.

Încheierea cuvîntărilor sale, tovarășul Gheorghe Apostol a apreciat ca deosebit de rodnică discuțiile purtate în adunarea reprezentanților oamenilor muncii din Galați, nivelul de competență și care s-au dezbătut importante documente ale Congresului al IV-lea.

Referindu-se la ritmul prevăzut în proiectul de Directive pentru creșterea producției agricole, vorbitorul a spus: Procentul de 3,5—4 la sută, care reprezintă creșterea anuală a producției, constituie o sarcină realistă. Sint create toate condițiile ca ea să fie îndeplinită și depășită.

Tovarășul Gheorghe Apostol a reamintit în continuare măsurile sistematice luate de partid și guvern pentru întărirea bazei materiale a țării și în scopul sporirii producției agricole.

După ce a evidențiat rezultatele bune obținute în ultimii ani în creșterea efectivului de animale, vorbitorul a subliniat necesitatea de a se acorda și pe viitor o atenție deosebită acestei ramuri importante a agriculturii socialiste. Numărul de vaci pentru lapte poate crește, asigurîndu-se baza furajă necesară; vorbitorul a atras atenția asupra necesității protejării juncilor și a vițelilor, în vederea creșterii numărului de vaci.

Tovarășul Gheorghe Apostol s-a referit apoi pe larg la transformările radicale petrecute în viața țării noastre muncitoare ca urmare a succeselor obținute de industria socialistă, a muncii pline de avînt a țărănilor cooperatori și a înfăptușii perspective largi spre cultură și bunăstare materială pe care le deschide viitorul plan cincinal întregului popor.

Tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că partidul și guvernul iau totată măsura necesară pentru ca în perioada planului cincinal agricultură să facă un nou pas înainte și să exprimat convingerea că țărănimia noastră muncitoare nu-și va precupeți eforturile pentru a obține succese și mai mari.

Cea mai bună realizare — a spus în încheiere tovarășul Gheorghe Apostol — cu care țărănimia cooperativă poate împingea Congresul partidului este stringerea la timp și fără pierderi a recoltei.

AL DAVILA

„VLAICU VODĂ”

La apogeul Decadei teatrale dramatice, Teatrul Național „I. L. Caragiale” a prezentat marea dramă istorică a lui Alexandru Davila, intitulată de curând, în al șaiszec și patruzeci de viață.

De fapt, în ultima vreme ani, Vlăicu Vodă s-a jucat aproape fără întrerupere, fiind la un teatru, când la altul, în București sau în restul țării, opera fiind mereu prezentă în conștiința publicului. Cînd, însă, această fiacără se reapăinde pe scena Naționalului bucureștean, unde a scăpărat pentru prima oară, ea se înalță sus de loc și luminează departe...

a găsit spontaneitatea și vibrația necesară. Pentru a doua oară, în secunda sa carieră, G. Calboreanu interpretează marea rol al lui Vlăicu și nu mă îndoiesc că cei vreo patruzeci de ani care s-au scurs între cele două ipostaze sînt în favoarea celui de azi. Interpretul a făcut un extraordinar efort de complexitate, de căutare în adîncime a cerințelor rolului său, cu rezultatul unui Vlăicu sfîd pe sfîd neînșinat, trist, meditativ, nervos, chiar sumbru, pe un substrat de hotărîre și dirigență care impresionează ca o forță fizică: deși rezănd, uneori, cu o inexplicabilă neabădere, urada și versul, sentimentul dramatic a năvălit covârșitor în momente ca acela al pîngerii lui Grue sau al tiradelor „chinurilor” patriotice, opuse, ca o mare lecție, „chinurilor” personale, intime.

Marele rol al Doamnei Clara a fost jucat de Irina Răchitanu-Șirlianu, cu o forță, cu o autoritate, cu o prestație care o impun definitiv ca tragică. Clara Doamna, descinzînd direct din Agripina, nu înseamnă însă ca accentul interpretării tehnice să fie răsărit: Irina Răchitanu a fost, uneori, cam prea răsărită, ceea ce a adăncit contrastul cu ultima sa scenă, jucată în stil epăscă shakespearian. Dar frumusețea interpretării primelor trei acte rămîne de neuitat.

Cu multă îndrăzneală, regizorul a încredințat rolul tînduții și marșal al spătarului Dragomir lui Marcel Anghelescu care, actor foarte îndrăzneț și întotdeauna preocupat de a se transforma, de a se depăși, a realizat o creație foarte interesantă, de mare căldură, dar nu încă de suficientă forță. În rolul banului Miked, N. Gr. Bălăneanu a fost foarte veridic. În cele două scurte apariții ale baronului Kăliyan, Const. Brădulescu, deși pare mascat sub fiorosul său coif de luptă, a fost, cred, un interpret ideal.

Pu tinăr și frămîntatul Mircea Basarab l-a interpretat Ion Caranilă, actor încă începător, încă promițător, încă nedefinit: convingerii pe care a pus-o în rol, al treburilor să-i adauge mai multă trăire a textului, plecînd de la text, nu de la un oarecare june erou al unei drame de amor. Ilina Tomoroveanu, interpreta domniei Anca, a fost, ca apariție, absolut încântătoare, toate emoțiile spectacolului pleacă de aici: dar mai multă vibrație, mai mult clocot sufletec, sînt absolut indispensabile interpretării unei ingene dramatice.

După cum se știe, personajele de fond și de legătură ale acțiunii dramatice sînt, în „Vlăicu Vodă”, foarte numeroase. Acestea care interpreților respectivi devotamentul aproape al anonimatului, căci niciodată nu vom putea insista asupra meritelor fiecăruia: Gh. Cozrici, Virgil Popovici, Ion Hentler, Liviu Ciărcău, Emil Lipiuc, Marin Negrea, G. Dănculescu, Nicolae Persanu, Igor Bardu, Gh. Cristescu, și încă mulți alții, sînt, deci, jertfiți acestei cronici, dar nu și ai acestui spectacol, la a cărui strălucire au avut prilejul de a aduce o serioasă contribuție.

Radu POPESCU

TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE”

bază. Astfel, el și-a impus, și-nu vom învinovăți pentru aceasta, ușoare, selective, ponderate surprizări ale cîte unul vers sau două, nefericite pentru armonia poetică; sau a rețezit întreaga scenă primă a dramei, care anticapează, cu o povestire năvăl și inutilă, desfășurarea directă, organică a acțiunii și conflictului.

În al doilea rînd, Sică Alexandrescu, colaborînd foarte rodnic cu Al. Brădușanu, autorul decorurilor și al costumelor, a creat un cadru și o atmosferă care, fiind după părerea mea mai autentice, mai exacte, din punct de vedere istoric (specialiștii se vor pronunța), corectează imaginea orientală, edităntă și dominant bărbătoasă, pe care tradiția noastră teatrală a preluat-o de la epocă excesiv orientalizantă. În general, întreaga plastică a spectacolului este de o calitate superioară, care soliciță ochiul spectatorului cu o impresie de fiecare moment, fără a-i abate atenția de la conținut.

În sfîrșit, asupra conținutului fuziunii, regia a lucrat în sensul unei concilierii a portretizării și analizei psihologice cu expresia și atitudinea declamativă. Spectacolul e organic, e limpede, are măreție, spune tot ce trebuie să spună (rămîne în piciorare faptul că regizorul s-a împăcat prea ușor cu o declamație „modernă” a versului, cu enervența ignorare a cezurii și cu absurdul prozaism al rostirii, care departe de a lămurii înțelesul versului, îl aruncă în confuzie totală). Scăzute față de tonul și ritmul general al spectacolului sînt, însă, scenele Mircea-Anca, cîntora nu li

Instantaneu din Suceava

Foto: Gh. Vințilă

„PELICANUL ALB” — 1965

Decernarea premiilor

LUNG METRAJE:

Marele premiu al festivalului — filmului „Pădurea Spinzuraților”, realizat de Liviu Ciulei.

Premiul special al juriului — filmului „De-aș fi... Harap Alb”.

Premiul de regie regizorului Manole Marcu, pentru filmul „Carierul veseliilor”.

Premiul pentru muzica de film compozitorului Theodor Grigoriu, pentru filmul „Neamul Șoimăreștilor”.

Premiul de scenografie lui Ion Orovanu, pentru decorurile și costumele filmului „De-aș fi... Harap Alb”.

Premiul de interpretare feminină actriței Ana Széles, pentru rolul Ione din filmul „Pădurea Spinzuraților”.

Premiul de interpretare masculină actorului Ion Besolu, pentru rolurile Ștefan Tomșa din filmul „Neamul Șoimăreștilor” și Pietru din filmul „Carierul veseliilor”.

SCURT METRAJE:

Marele premiu al filmului de scurt metraj — filmului „Spre cer”, regia Titus Mezeariu, imaginea William Goldgraber.

Premiul pentru cel mai bun documentar — filmului „Olteni din Oltenia”, regia Al. Boiană, imaginea Paul Holban.

Premiul pentru cel mai bun reportaj — filmului „A cui e vina?”, regia Florica Holban, imaginea Gheorghe Georgescu.

Premiul pentru cel mai bun film de știință popularizată —

filmului „Temă cu variațiuni”; regia Dona Bara, imaginea Francisc Patăkefal.

5. Premiul pentru cel mai bun scurt metraj experimental — filmului „Lecție în infinit”; regia Sergiu Nicolaescu, imaginea Vesile Nițu.

6. Premiul pentru cel mai bun desen animat — filmului „Gura lumii”, realizat de Horia Ștefănescu.

ALTE PREMII

Premiul special A.C.I.N. — Studioul cinematografic București, pentru realizarea obișnuită în domeniul tehnicii noi (introducerea sistemului eastman-color).

Premiul revistei „Cinema”, pentru autenticitate și simțul umorului, se acordă filmului

„Marile emoții mici”, realizat de Doru Segal.

În numele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și al conducerii festivalului, scriitorul Mihnea Gheorghiu, președintele Consiliului Cinematografiei, a felicitat pe laureații festivalului, pe toți lucrătorii pe tărîmul cinematografiei din țara noastră.

Cu prilejul închiderii celui de-al II-lea Festival al filmului românesc de la Mamaia, vicepreședintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Vasile Dinu, a oferit o recepție la restaurantul „Parc din Mamaia”, la care au luat parte reprezentanții ai organelor locale de partid și de stat, laureații festivalului și alți cinești români, oaspeți străini, invitați la festival, ziariști.

(Agerpres)

Cum e vremea

Teri în țară: Vremea a devenit instabilă și s-a răcit ușor în Ardeal, unde cerul a fost mai mult noros și au căzut averse locale de ploaie, însoțite de descărcări electrice. În celelalte regiuni vremea s-a menținut călduroasă și în general frumoasă, cu cerul variabil, iar aversele au fost cu totul izolate. Vîntul a suflat slab pînă la poartă. Temperatura aerului la orele 14 oscila între 17 grade la Tirgu Secuiesc și 34 grade la Timisoara, Bechet și Băilești. În București: Vremea a fost călduroasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat slab pînă la poartă.

Temperatura maximă a fost de 32 grade. Timpul probabil pentru zilele de 29, 30 Iunie și 1 Iulie. În țară: Vremea în general frumoasă, cu cerul temporar noros în nordul țării și mai mult senin în celelalte regiuni. Vor cădea averse locale. Temperatura aerului va scădea ușor. Minimele vor fi cuprinse între 16-20 de grade, iar maximele între 25-33 de grade. În București: Vremea în general frumoasă, cu cerul mai mult senin. Vînt slab pînă la poartă. Temperatura aerului va scădea ușor.

TEATRE

Teatrul de stat de operă: Casa cu trei fete — (orele 19.30). Teatrul „C. I. Nottara” (la Teatrul de vară din parcul Herăstrău): Hippoza — (orele 20). Teatrul satiric-muzical „C. Tanase” (la Patinoarul „23 August”): Revista în vacanță — (orele 20). Circuit de stat: Alto, Ici Paris I — (orele 20).

CINEMATOGRAFE

America, America (ambele seri): Sala Palatului II. P. Române (seria de filme: 1.49 — orele 19.30). Luceafărul (Bd. 1848 nr. 6). Grivița (Calea Griviței, podul Basarab), Modern (Plăța G. Doboc nr. 1). Laleaua neagră — film pentru ecran panoramic: Patria (Bd. Magheru nr. 12-14). Flut cântărețului Hood — cinematograf: Republica (Bd. Magheru nr. 2). Festival (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 14). Arenele Liberității (Parcul Libertății), Melodia (Sos. Ștefan cel Mare, colț cu str. Liceului), Flamura (Sos. Giurgului nr. 155). Săpte mirese pentru șapte frați — cinematograf: Carpati (Bd. Magheru nr. 29). Can-Can — cinematograf: București (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 6). Stadionul Dinamo (Sos. Ștefan cel Mare). De doi bani violete: Capitol (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 16 — rulează și la grădina). Expoziția realizărilor economice naționale R.P.R. (Plaza Ștefăniței), Feroviar (Calea Griviței nr. 89), Excelsior (Bd. 1 Mai nr. 174). Femeia necunoscută: Victoria (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 7). Grădina „Progresul” (Str. Ion Vidu nr. 5). Tomis (Calea Văcărești nr. 2 — rulează și la grădina). Floarea (Str. J. S. Băbuș nr. 2). Răbny Matyas (Central (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 2). Giulești (Calea Giuleștilor nr. 58). Scramonche — cinematograf: Lumina (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 12). Unirea (completare Geologie — Bd. 1 Mai nr. 143 — rulează și la grădina). Hanka i Union (Str. 13 Decembrie nr. 5-7). Program pentru copii i Doina (Str. Doamnei nr. 9 — rulează numai dimineața). Cînd tînu aveai 14 ani: Doina (completare Sănătate Takov). Secolul gîndirii omenirii — Locuința — Soare în sticlă — Pîntind natura — Iosif Kelmanski — Artiștii amatori: Timpuiri Noi (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 18). Pe urmașii lui Ahmed: Cultural (completare Școarte populare — Piața I. Pintilie nr. 2). Asta-i tot ce s-a întâmplat: Înfrățirea între popoare (Bd. Bucureștilor) Volca (Sos. I. Pintilie nr. 81). Nuntă cu peripeții: Dacia (completare Hemingway — Calea Griviței nr. 137). Drumul sării (completare Culele amestecate — Str. Drumul Sării nr. 30). Joe limonadă — cinematograf: Buzesti (Str. Buzesti nr. 9-11). Nu te așinge de fetiche: Cîntăreț (completare Dincolo de cerul polar — Sos. Cîntăreț nr. 42). Winnetou — cinematograf: Buzesti (completare Eu și oglinda — Bd. 1 Mai nr. 57 — rulează și la grădina). Miorita (completare Geologie și Calea Șosilor nr. 129). Drumul celui de la grădina. Bufonul regelui: Grădina „Festival” (Pasajul Eforiei). Războiul vesel: Grădina „Buzesti” (Str. Buzesti nr. 9-11). Merii sălbătici: Cosmos (completare Comandantul regimentului Șos. Pantelimon nr. 83). Logodnicele văduve: Vitorul (completare Gura lumii — Str. M. Eminescu nr. 127). Rachețele nu trebuie să decolze — cinematograf: Colentina (completare Săpte secole mai tîrziu — Sos. Colentina nr. 84). Ne asumăm răspunderea: Progresul (Sos. Giurgului nr. 3). Cronica unui bufon: Lira (completare Noi și soarele — Calea 13 Septembrie nr. 136 — rulează și la grădina). Fernand cowboy: Ferentari (completare Comori de artă românească — Calea Ferentari nr. 86). Regina cîntecelor: Cotroceni (Sos. Cotroceni nr. 9). Neamul Șoimăreștilor — cinematograf (ambele seri): Pacea (completare Șoprite — Bd. Uverturii nr. 70-72). Diaștii de grădini: Grădina „Vitan” (Calea Ducești). Ucigașii de femei: Grădina „Progresul-parc” (Plaza Libertății). Raze pe gheață: Grădina „Colentina” (Sos. Colentina nr. 84).

TELEVIZIUNE

Orele 19.00 — Jurnalul televiziunii. 19.20 — Pentru pionierii și școlarii: Știință unde se aplică automatizarea de Stefan Niculescu, 19.45 — Orizont ’78, 20.00 — Spectacolele săptămînilor. 20.15 — Filmul artistic: „Zborul Întrerupt”, 21.40 — Cîntăc sorozna Artă Florescu. În încheiere: buletin de știri, buletin meteorologic

ECOURI UN MINOR ÎN FAȚA VIETII

În „Știința” nr. 6646 a apărut reportajul-anchetă „Un minor în fața vieții”. Publicăm cîteva din scrisorile sosite la redacție în legătură cu cazul respectiv.

Proba de foc a timpului

Vă scriu din Maramureș. Sînt profesor de școală medie și, prin natura profesiei mele, urmăresc cu atenție articolele legate de educația tinerii generații. N-aș putea fi un sfătitor prea dibaci pentru M.C. și J.P., personajele reportajului-anchetă „Un minor în fața vieții”. Spun asta pentru că sînt foarte tînăr și eu. Ce m-a determinat să scriu aceste rînduri? În primul rînd faptul că am avut și noi în școală un caz similar. O elevă cere abia terminase clasa a VIII-a hotărîse să se retragă de la școală pentru a se căsători. Părinții, soliciții să ne sprijine în încercarea noastră de a o convinge pe fată să aprecieze cu maximum de răspundere pasul pe care intenționa să-l facă, spunee: „Nu mai e copil, făcă ce-o vrea”. Am stat de vorbă cu ea. Ne ocolea de vreme. Insistențele pline de tact ale dirigintei au ajutat-o să judece limpede. Tînăra s-a întors la școală. Așa a terminat clasa a IX-a și ne mulțumim că, la momentul potrivit, am

în cazul relatat de „Știința”, dacă Autoritatea tutelară s-ar fi consultat și cu școala, iar dirigintele clasei s-ar fi interesat mai îndeaproape de cazul J.P., poate

În ce condiții se acordă dispensa?

Din cazul relatat de dv. reiese că, atunci cînd Autoritatea tutelară acordă unui minoră dispensă de căsătorie, nu se cercetează dacă solicițanta se mai află sau nu pe băncile școlii. J. P. a părăsit școala abia după ce l s-a acordat dispensa și s-a putut căsători. Deci, este de presupus că dacă n-ar fi obținut și încuviințarea oficială, ar fi studiat în continuare. Pare curios ca Autoritatea tutelară să acorde dispensă unei tinere care n-a terminat școala de 8 ani, școala — după cum se știe — generală și obligatorie. Mai cred că în cazul lui J. P. o parte de vină revine și organizației U.T.M. din școala respectivă: a) pentru că n-a ajutat-o să învețe mai bine și deci să se simtă mai aleasă de școală și de studiu; b) fiindcă comportarea elevilor în timpul liber trebuie să constituie o preocupare a organizației de tineret. T. BLAJ Lipova, regiunea Banat

scă se ajungea la un alt rezultat.

Nu se creează „portie” pentru infracțiuni?

În articolul dumneavoastră puneți, printre altele, întrebarea: „Ce e de făcut pentru ca enchețele Autorității tutelare să ducă la o mai mare eficiență a intervenției forurilor de stat în problema ce-i privește pe minori?”. Eu cred că există, în anumite dispozițiuni legale, „portie” de care oamenii certajii cu morale se mai folosesc în vederea realizării unor interese meschine, comișînd chiar — după părerea mea — infracțiuni. Am așteptat să vedeți cazul pe care vreau să vi-l educ la cunoștință (seamănă într-un fel cu cel publicat de dumneavoastră): „S.A., pensionar din Parcul Rahova, și-a căsătorit fiicăta — pentru bani — cu un tînăr care voia să se stabilească în Capitală (în paranteză fie spus, tînărul a-vea soție și copil, dar amînea întrădăns căsătoria reală pînă la rezolvarea situației). Astfel s-a ajuns la o căsătorie fictivă: „soții” se întîlnesc la starea civilă la ora fixată, iau aerul unor logodnici autentici, răspund „da”, seamnează grav în registru, iar la ieșire se despart, fiecare o apucă în altă direcție. Într-o săptămîină aceleși tînăra, transferul făcut, buletinul de Capitală în buzunar, iar luna următoare... divorțul. La divorț, pentru a nu se demora efacerea, toți caută să pară cît mai

convingător, imaginează drame sentimentale etc. După divorțul soților fictivi, tînărul de care poameam mai sus s-a căsătorit cu... soția cu care trăie de 4 ani și cu care — cum am spus — avea și un copil. Ce cred ați? Că ar trebui să existe un articol de lege care să-l pedepsească nu numai pe beneficiarul acțiunii de căsătorie, ci și pe părintele care și deprinde de fata, la o vîrstă fragedă, cu asemenea procedee

Propun consultații pentru adolescenți

Aș încerca să răspund la unele întrebări care se pun în reportajul-anchetă „Un minor în fața vieții”. Este evident că profesorii, școala în ansamblu ei, pot rezolva mai ușor problemele instruiți decît pe cele ale educației. Partea cea mai grea a muncii educative cade mai ales în sarcina diriginților. Or, după cum se arăta și în reportajul publicat de „Știința”, dirigințele clasei din care a făcut parte și J. P. li acordase nota 10 la purtare. Este vinovat dirigințele? Poate că într-o măsură da, deși nu este vorba de o vină care să poată fi măsurată exact. Problema mi se pare mai complexă și fine, în special, de pricepere cu care diriginții — aliați cu școala, cu organizația U.T.M. și desigur cu părinții — îl pregătesc pe adolescent în vederea abordării sănătoase a acestor mari probleme de viață: dragostea. Am convingerea că de noi, cei maturi, depind în mare măsură relațiile psihologice ale tineretului, conștiința faptului că dragostea este o problemă de răspundere, o problemă majoră a vieții; de noi depinde și lupta împotriva bagatelizării dragostei. Dacă lucrurile evoluează ca în cazul J. P., unde este clar că fata nu a beneficiat de sfatul și de influența educatorilor, rezultatul poate fi blazarea prematură, rețerea celor mai frumoase epoci a vieții. De aceea, consider necesar să se acorde o atenție specială perfecționării cadrelor didactice. Literatura „de popularizare” din această sferă (broșuri editate de Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor științifice etc.) să fie mai substanțială, să dezbate cu talent și competență reală probleme ale adolescenței. Poate că ar fi folositoare și mai multe simpoioane, dezbateri organizate în mod atractiv la casele de cultură ale tineretului. Imi amintesc de o serie de prelegeri făcute în anii trecuți sub egida Consiliului Național al Familiei, despre psihologia și fiziologia adolescenților. În cadrul acestor manifestări a existat și o „rubrică a întrebărilor”, fiecare tînăr participant putînd depune pe loc, în scris, o se-

Prof. Emil FEDER București

DE PESTE HOTARE

VIETNAMUL DE SUD

Succese ale forțelor patriotice

Tou-Marong în miinile trupelor F. N. E.

SAIGON 27 (Agerpres). — La Saigon s-a anunțat că trupele Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, care au ocupat simbatic importantul punct strategic de pe înaltele platouri din nordul orașului Kontum — Tou-Marong, continuă să mențină ocupată această localitate. Atacul, după cum se știe, a fost lansat simbatic dimineața, când acaemia care se stabilise în această regiune după bătălia de la Dong Xoai a fost brusc întreruptă de două batalioane ale forțelor patriotice, care au reușit, după câteva ore de luptă, să cucerească Tou-Marong. Legăturile radio cu această localitate au fost întrerupte așa că la Saigon se ignorează numărul pierderilor din rândurile trupelor guvernamentale.

Cu toate că autoritățile au trimis importante întăriri spre Tou-Marong, deocamdată localitatea continuă să fie ocupată de trupele patriotice.

În ce privește luptele de la Duchoa Ou, localitate situată la 25 km de Saigon, unde se află o puternică bază a trupelor guvernamentale sud-vietnameze, se relatează că forțele patriotice, după ce au lansat „cel mai puternic atac din ultimele

două săptămâni”, (A.F.P.), s-au retras provocând înamicului numeroase pierderi în oameni și materiale de război. Agenția France Presse subliniază că pierderile guvernamentale se situează la 44 de morți, 40 de răniți și 3 dispăruți.

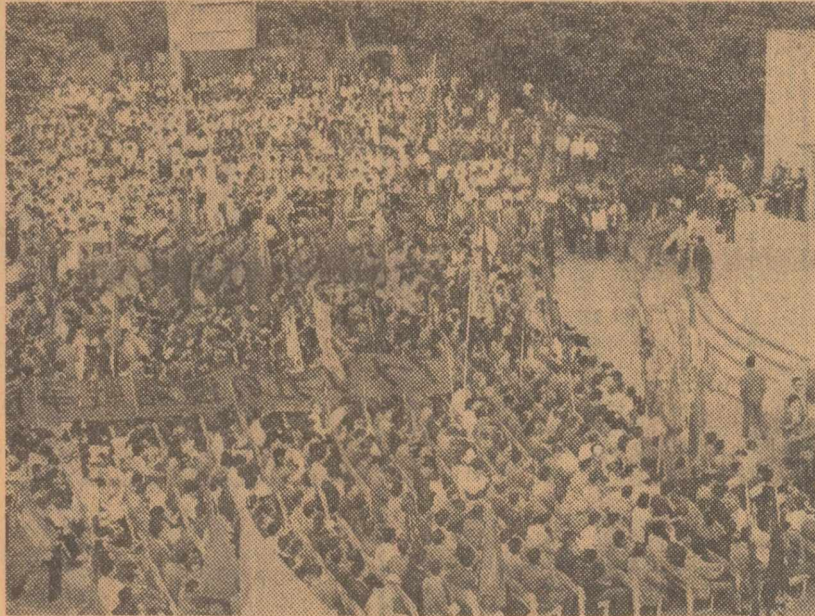
„Nu mai putem păstra tăcerea în legătură cu politica externă a S.U.A., care devine tot mai inumană pe zi ce trece. Conducătorii guvernului ar trebui să știe că planurile lor de instaurare a hegemoniei S.U.A. nu pot duce spre pace, ci spre moarte și distrugere. Ar trebui să fie conștienți de faptul că nu au mai multe drepturi în Vietnam decât cele avute în trecut de coloniștii francezi, că invazia S.U.A. în America Latină este apreciată pe bună dreptate peste hotare și în interiorul țării ca o agresiune”.

(Dintr-un apel semnat de 579 artiști plastici, scriitori, ziariști, muzicieni, artiști de teatru din S.U.A. apărut în „New York Times”).

Forțele patriotice au capturat numeroase arme, mortiere, mitraliere și patru posturi emițătoare-receptoare de radio.

HANOI 27 (Agerpres). — Misiunea de legătură a Inaltului comandament al Armatei populare vietnameze a adresat Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam un mesaj în legătură cu bombardarea și mitralierea de către avioane americane, la 26 iunie, a unor localități

din provinciile Nghe An, Thanh Hoa și Hoa Binh, precum și a insulelor Hon Ngu și Hon Mat. „Deosebit de grav, se subliniază în mesaj, este faptul că avioanele americane au pătruns de câteva ori în spațiul aerian deasupra împrejurimilor orașului Hanoi, capitala R. D. Vietnam”.

Zilele trecute, mii de persoane au participat la un miting în parcul Hibiya din Tokio pentru a-și exprima protestul împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A. în Vietnam

După aminarea

conferinței afro-asiatice

Intrevederi la Cairo

CAIRO 27 (Agerpres). — Purtătorul de cuvânt al președinției R.A.U. a declarat că președintele Nasser al R.A.U., președintele Sukarno al Indoneziei și premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, în cursul unei întrevederi care a avut loc duminică dimineața la Cairo au făcut un schimb de păreri în legătură cu cea de-a doua conferință afro-asiatică, amintită pentru 5 noiembrie. Ei au hotărât să-i cheme în capitala R.A.U. pe miniștrii de externe ai țărilor respective, care se află în prezent la Alger. Miniștrii de externe vor participa marți la o nouă întâlnire între cei trei conducători de stat, care vor discuta măsuri ce ar putea fi luate în vederea conferinței afro-asiatice.

Disensiuni în conducerea

P. S. Italian

ROMA 27. Corespondentul Agerpres, Giorgio Pastore, transmite: „Sedinta Direcțiunii Partidului Socialist Italian s-au încheiat sub semnul continuării unor serioase divergențe. După cum se știe, lucrările reuniunii au început cu două săptămâni în urmă, când Partidul democrat-cristian a propus în Camera deputaților un amendament la legea asupra cinematografului, prezentată de ministrul spectacolelor, Achille Corona (socialist). Socialiștii hotărâseră atunci să iasă din guvern — dacă va fi nevoie — datorită faptului că în Parlament amendamentul propus de democrat-cristini a fost aprobat prin voturile deputaților din acest partid, cărora li s-au alăturat partidele de dreapta. După îndelungate

„Prima tentativă de insurecție în interiorul

Republicii Dominicane”

Constituționalistii opun rezistență juntei la San Francisco de Macoris

■ 14 morți ■ Schimburi de focuri între răsculați și forțele interamericane în capitală

SANTO DOMINGO 27 (Agerpres). — Agențiile de presă informează că forțele constituționaliste ale colonelului Caamaño opun încă o serioasă rezistență trupelor generalului Imbert Barreras la San Francisco de Macoris, cel de-al treilea oraș ca importanță din Republica Dominicană, unde o mișcare de insurecție a izbucnit vinerea trecută. Numeroși corespondenți de presă care au vizitat orașul au re-

latat că în cartierele marginase au continuat să se audă schimburi de focuri între trupele imberbiste și cele constituționaliste.

Agenția France Presse subliniază că bilanțul insurecției care a izbucnit la San Francisco de Macoris se ridică, până în prezent, la 12 morți în rândul trupelor constituționaliste și la doi morți în rândul armatei lui Imbert. Importanța ei este, totuși, evidentă căci, așa cum subliniază aceeași agenție, răscola de aici constituie „prima tentativă serioasă de insurecție întreprinsă de constituționalistii în interiorul țării”.

Din Washington agenția U.P.I. transmite că autoritățile americane se străduiesc în prezent să aprecieze efectele pe care le-ar putea avea acest fapt în criza dominicană.

La Santo Domingo, în general, situația a fost calmă cu excepția citorva schimburi de focuri izolate între partizanii colonelului Caamaño și avanposturile forțelor interamericane.

în amintirea

potemkiniștilor

ODESA. La 27 iunie, într-un cadru festiv a fost dezvelit la Odesa un monument în amintirea marinarilor revoluționari de pe cruciera „Potemkin”, care acum 60 de ani au arborat un drapel roșu pe catargul navei lor. Cu acest prilej, în Piața Karl Marx, unde se înalță monumentul a avut loc un miting.

Criza politică din Sudan

● Va deveni El Azhari președinte permanent al Consiliului Suprem?

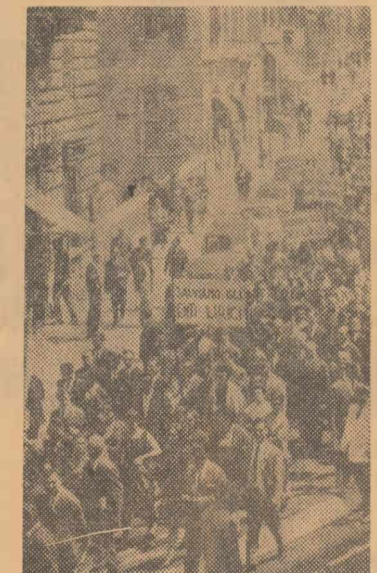
KHARTUM 27 (Agerpres). — Ministrul Justiției al Sudanului a depus în Adunarea Constituantă o propunere de amendament la constituția țării privind desemnarea fostului prim-ministru, Ismail El Azhari, lider al Partidului Național Unionist, ca președinte permanent al Consiliului Suprem al Sudanului. Ismail El Azhari este în prezent unul din cei cinci membri ai Consiliului Suprem de Stat care conduce Sudanul, în mod colectiv, de la răsturnarea în octombrie 1964 a regimului militar din această țară.

După cum transmite Agenția France Presse, adunarea va examina în cursul viitoare sale întruniri acest proiect guvernamental. Se prevede dezbateri aprinse mai ales în lumina faptului că suferiți și reprezentanții Partidului Comunist au făcut cunoscută opoziția lor față de acest proiect. Totuși, deoarece partidele care formează coaliția guvernamentală (al Umma și național unionist) dețin o majoritate suficientă în Adunarea constituantă, se crede că amendamentul va fi acceptat.

SCURTE ȘTIRI

LONDRA. Ministrul de finanțe al Angliei, Callaghan, a plecat în Canada și în Statele Unite. Tema discutiilor pe care le va avea cu oficialități din cele două țări va fi înrăutățirea balanței de plăți a Angliei.

GEORGETOWN. Fostul președinte al Guyanei Britanice, Cheddi Jagan, s-a declarat împotriva menținerii bazelor militare străine în țara sa, inclusiv a celor ale Statelor Unite.

Artiști și salariați ai teatrelor de operă, ai orchestrelor simfonice demonstrând pe străzile Romei în sprijinul revendicărilor lor economice

CAIRO. Primul ministru somalez, Abdul Razak Hussein, care se află de câteva zile la Cairo, a avut o serie de întrevederi consecutive cu primul ministru al R.A.U., All Sabri. Pe de altă parte, Hussein a avut o întâlnire cu premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, care se află într-o vizită oficială la Cairo.

BAGDAD. Duminică, președintele republicii Irak, mareșalul Aref, a făcut cunoscut oficial autorităților algeriene că nu va putea efectua vizita oficială în Algeria stabilită pentru luna iulie. După cum se știe, mareșalul Aref urma să participe la Alger la o întrevedere cu fostul președinte Ben Bella și cu președintele R.A.U., Nasser, pentru a discuta o serie de probleme cu caracter politic de interes comun privind cele trei țări.

CALCUTTA. În urma epidemiei de holeră care binteuie în diferite părți ale Indiei, în Bengalul de vest au murit până în prezent 72 de persoane. Numărul total al victimelor epidemiei din întreaga India se ridică la 800 de persoane. Tot în ultima vreme, ca urmare a unor călduri caniculare, aproximativ 200 de persoane și-au pierdut viața.

LIMA. Poliția peruviană a anunțat descoperirea unor organizații criminale care răpea copii și îi vindea în regiunile îndepărtate din junglă. Mai mulți agenți ai poliției au fost trimiși în regiunea Amazonia, aproape inaccesibilă, unde au descoperit că copiii furati în orașele de coastă fuseseră vinduți ca sclavi pentru suma de 1.000 soles fiecare (14 lire sterline).

ROMA. La Galeria de artă „Via Ribotta” din Roma s-a inaugurat expoziția lucrărilor pictorului român Ioan Mirea.

VARȘOVIA. La 27 iunie a avut loc ceremonia dezvelirii unui monument în amintirea victimelor fascismului care au pierit în lagărul de concentrare de la Sobibor (voievodatul Lublin).

GENEVA. Partizanii păcii din Elveția au organizat în localitatea La Chaux-de-Fonds o mare demonstrație împotriva agresiunii americane în Vietnam. După demonstrație în Piața Gării a avut loc un miting de masă.

TOKIO. Seiko Matuoka — reprezentant al guvernului insulelor Riukiu — a protestat pe lângă autoritățile americane din Okinawa împotriva unei noi manifestări provocatoare a unor soldați americani care au smuls drapelul japonez în orașul Kodza.

LONDRA. Ziarul „Daily Worker” anunță că Jo Walen, membru al Partidului Comunist din Marea Britanie, a fost ales organizator al Sindicatului național al minerilor pentru comitatul Nottinghamshire. El a obținut cu prilejul alegerilor pentru această funcție peste 6.000 de voturi.

CAIRO. Republica Arabă Unită a hotărât să majorizeze cu unu la sută taxele de tranzit percepute la trecerea prin Canalul de Suez.

Vivian Malone, prima studentă de culoare care a absolvit cursurile Universității din Alabama (S.U.A.)

(Urmare din pag. I-a)

De la aeroport, autostrada spre oraș e flancată cu parfumate boschete de leandri înfloriți.

Spre centru, pe Avenida da Libertade, stateta leandrilor este prelucrată de palmerii cu trunchiuri groase și negre, care își ritmează riguros coloanele până la Piața Rossio. Multe, multe grădini, cu toate speciile de arbori ale peninsulei, ca și cu cele exotice, aduse de peste mări, cum și câteva mări parcuri, printre care cel de la nord, Parque Forestal de Monsanto, o adevărată pădure de pini oceanici și eucalipti, lama, orașul ca și întreaga țară trebuie să pară o vastă seră. Ni se spune că, acum zece ani, la Lisabona... a nins l Flamingo, lebedele, ibiși din rezervarii, palmerii de pe bulevarde au primit cu umire cățifeaua liliacă cernută pe crengi și pe arpi. „Evenimentul” — în această presă liniștită Lisabona, fără alte evenimente decât cele subterane — a făcut senzație. S-au precipitat spre locul „miracolului clb” operatori de la studiourile de televiziune și film, dar până să fie puse în funcțiune aparatele, zăpada s-a topit ca un parum. Nu sint nori. Un anume arbore brazilian, jaccarandă, concurează în explozii de

flori albastre seminul pal al cerului. Trebuie apoi să notăm vegetalele languoase, logodite cu balcoanele și cu acoperișurile caselor mici. Caprifoliu jese draperii peste ziduri, glicinele galbene, violete, roșii, înfășoară cu frînghii de culoare pilăștri, într-un amestec cu rozele care zăbrelesc adesea ferestrele. Vom vorbi și despre câțel de zăbrele l...și totuși, pentru un oraș sudic, vegetația îi se pare puțină. Verdele nu coplescește. Golurile de culori sint compensate totuși prin policromia arhitectonică a orașului, rezultat din fațadele îmbrăcate în plăci de faianță. Sint celebre „azulejos”, albastre, galbene, roz, cu capricioase și vesele motive decorative, care plăchează pereții exteriori ai vechilor case, dându-le o noblete și un farmec aparte. E policromia unică a Lisabonei, e parfumul ei. Vechile cartiere scilicet în soare prin aceste tapiserii de faianță. Vechile monumente escaladează cerul, prin blocuri patinate de marmură și granit. Construcțiile noi caută linia modernă, fără să abordeze building-ul și fără să năzuiească spre înălțimea castelului Sao Jorge, vechea fortificație care domină cu tunurile ei orașul. Nu pot încheia acest prim instantaneu urban, fără a transcrie câteva versuri dintr-un vechi cante popular:

„Ful ao jardim às flores
„Achei o jardim fechado ;
„Também o jardim se fecha
„Para quem e desgraçado.
Vom da tudocera mai tirziu.
Rețineți că Lisabona, această frumoasă grădină, e dominată de tunuri, înfășurată în glicine...”

Ne oprim la acest ultim element fiindcă el intră cu strădență în „culoarea” locală, dând un anume specific apăsător ritmului de viață lisabonez. Pe străzile Lisabonei înflănești, într-un ciudat și suspect amestec, flori, turși și mulți militari. Tăra s-a deschis de câțiva ani turismului, ca o compensație pentru mult prea fragila balanță financiară, zguduită succesiv de crize și de subdezvoltarea cronică a economiei portugheze. Se împotri aproape tot: grâu și carne, oțel și combustibil, mașini și mobilă, încălziminte și hirtie etc. Se vînd citrice, rășini naturale, plută, pescărie, vinuri de Madeira și Porto. (Sint de altfel produsele expuse și la Tîrgul Internațional de la Lisabona,

recent deschis, unde China ciankaiștă și Africa de Sud dețin importante pavilioane). Clientul englez, restringîndu-și consumul de vinuri, guvernul a interzis de câțiva ani plantarea viilor pentru a se putea menține prețurile la un nivel cel de cît ridicat. (Pe aeroport, la plecarea din Lisabona, li se oferă pasagerilor, drept suvenir și reclamă, cite o sticlă de Porto, într-adevăr foarte bun). Pînă portughez devine lemn de mină în Anglia, rășinele sint prelucrate în Germania federală, volframul și uraniul iau drumul Americii. Unul dintre cele mai puternice imperii coloniale ale lumii de ieri care azi o economie subordonată capitalului financiar internațional, care hîne înclinate atît bogățiile subsolului, cît și

dină cu lebede negre și palmerii, mă așez pe o bancă, alături de un om care citește un ziar sportiv. O efervescență internațională a suporterului li face volubil pe omul de oriunde, pasionat, pătimaș chiar, la cea mai întimplătoare atingere cu subiectul sportiv. Încerc să discutăm. Omul îmi întinde ziarul, fără comentarii, cu o poliție priplă, după care se ridică stingerit, îngăimînd o scuză. Mi-a lăsat ziarul și s-a dus. Este un „taciturn”. Dar în „Parque Eduardo VII”, scena se repetă și se repetă de asemenea, în „Jardim da Estrela”, cu citiva hîneri care păreau să discute înușelîit. O turistă, franțuzoică, profesoră la Toulouse, surde semnificativ. Ne trezim față-n față

cunosc aiudoma geometria rafinată a motivelor din Vrancea sau Neamt, sint întîlnite spre străini cu o mină ostentivă și uscată pe care îți vine să o săruși. Păzitorii relicvelor, cercetătorii și muzeografil de la „Muzeu Național de Arte Antiga”, de la „Muzeu de Arte Sacra da Misericordia” sau de la „Muzeu de Arte Decorative” oficiază de asemenea în niște incinte frecventate mai ales de străini.

Înima singerindă

În sfîrșit, un înțet om de știință, ghid benevol printre relicvele romane și maure, are prilejul să devină cald, deschis, mă face

„UN PĂMÎNT FRĂMÎNTAT ȘI TRAGIC”

marea rezervă de talent și energie a unui popor sărac și disperat.

„Le pauvre portugais”...

Unde sint portughezii? Capitala freacă de turiști, englezi, francezi, americani... și de militari. Afise mari, cu litere tipătoare, previn localnicul că „Armata noastră apără în Angola Integrata de Portugalia”. Dar aproape toate afisele sint scrijelate cu briceagul de o mină invizibilă. Este prima mină portugheză pe care o întîlnesc. Aș vrea s-o string, dar lisabonezul e circumspect, de o poliție rezervată și melancolică, o poliție sub care se presimț rezerve de veritabilă căldură latină. Keyserling ne prevenește că omul acesta înocuit în sine un temperament de dinamită, iar Valéry Larbaud îl demarca de spaniol prin abilitate, curiozitate, spirit mediteranean. Dar omul acesta tace.

În Estua Fria, admirabilă gră-

și discutăm, în lipsa gazdelor care s-au retras.

— Que voulez vous?... Les pauvres portugais!

Sint în schimb de o volubilitate convențională, menită parcă să umple tăcerea unanimă, funcționarii oficiului de turism, ghizii, angajații marilor magazine și hotelierii care se întretin cu vilagierii și în toate limbile de circulație. Ți se oferă toate datele din literatura Ministerului de Educație și Propagandă, pe care oasele le găsește de altfel pretutindeni, în autobuz, în avion, la hotel. Nu voi nota volubilitatea micilor lustrajii, care se țin scul după turist, pînă la scara mașinii sau a matrioului, oferindu-și serviciile pentru cîtiva escudoș. Se ghemuiesc pe sub mesele cafenelelor, pînănd piciorarele clienților, gata să-și pună în funcție perile, la primul semn. La fel de guralive sint și tristele mufente din Sierra Estrela, care bat sute de kilometri ca să ofere turistului jesaritilor lor. Fete de meste, ștergare, lăvcere, în care re-

să-l cunosc pe portughez. Nu lăcrează aici, la catedrala Carmo, singura relicvă gotică, supraviețuită marelui cutremur de la 1755 transformată ulterior în muzeu — și de aceea sintem turiști amîndoi. Nu ne cunoaște pe noi, de la cealaltă extremitate a lumii latine. Stabilim împreună, bizuindu-ne pe cercetările lui Nicolae Jorga, că primul portughez care a vizitat pămîntul românesc este dom Pedro de Portugalia, cavaler cruciat și autor de grafoase sonete, luptător în oastea lui Sigismund al Ardealului, coborînd cu trupele acestuia pînă în Țara Românească la Rîșnov. Discutăm despre trecuta glorie portugheză, despre luptele pentru libertate și independență, așezați în semiobscuritatea zidurilor, pe o piatră tombală pe care a stat și Jorga. Mi se recită versuri din Camoos și din poezii moderne. Îi ofer la rîndu-mi amonitile lui Eminescu. Deducem rădăcini comune, identități de cuvinte, de sensibilitate și gînd.

Lisabona: imagine citadină